

Vesikamdır Nisan Yağmurlarında Dinmeyen Müebbetim

— yasemin-cana · 21 Şubat 2010

VESİKAMDİR NİSAN YAĞMURLARINDA DİNMEYEN MÜEBBETİM

Şimdi sensiz nefes aldığım tüm tik-takları ömrümden siliyorum.

Tecrit ettiğim bir cehennemle alevlerde yanarken, niye soluk alayım ki?

Eşgali belli intiharlarımda öldüğüm öznelerine mıhladım, gözlerini de.

Artık başak kokulu delikanlılar var, ömür haneme yazılmaya çalışan.

Yakup sabrıyla hüznüleri giyindiğimi de kimse bilmiyor, yaralarım.

Tozlu çekmecelerde aklanan güllere vurgun bir hikaye sakladım, nasılsa.

Artık onurumla savrulduğum güz sancılarında alınandan öptüğüm bir ayrılığım var.

Aşk hakkedenin olmalı, iki satırlık düş kokulu heveslere satamam ki.

Boşver! Ayrılığın inadına gittiğinde yok saymaya başladım, ben zamanı.

Nasılsa dudaklarımdaki mimozalar "seni seviyorum" diyebilecek kadar cesur hâlâ

Yitirdiğim nefeslerinde alışmadım mı günâhli mevsimler solumayı?

Vesikamdır nisan yağmurlarında kirpiklerimde dinmeyen bir müebbet.

Sustum, derin acılarım varsın lâl zemherilerde unutulmuş küskünlüklere sarılsın.

Sahte kimliklerle ortalarda dolaşan siyah coğrafyalı bir Azrail dostum artık.

Aşka yetecek kokusu yoksa, karanlığın gözlerinde saklıdır yetim papatyalar.

Cam kırığında, artık ezberimde kalmış gülüşlerinde, sızılarda kanıyor.

Hep büyütür vedalar, oysa unutmak ömre tökezlenen ayaklar bıraksa da.

Boynumun izi kalırken ayrılığın öldüren ipinde, sensiz soluksuzum.

Belki az sonra bir kefen giyecek yine, tüm ışıklarım lacivert pusunda.

Sokaklarında kahrolduğum tüm suskun şehirlerinde bir kadın yanacak yine.

Ömrünce üzerine bir sessizlik serip saçı ağarmış hayallerle bekleyecek seni.

Hadi yalan olsun bu sevdanında adı da bir eylüle sancılı çıkmazlarda,

Sana söyleyemediğim düşlerimde, sevişmemiş miydim zaten seninle?

Şimdi artık hangi rihter ölçer, ayrılığımızın bu yangınlı sarsıntılarını?

Avuçlarımda sevgi kırıntıları, yüreğimde hayat kırıklıkları aşk bu mu?

Kaç sızıya dayanır ki kelekler üç günlük nefeslerinde?

Yalın ayak bir sevdada iki yol arası bocalıyorum yürüdükçe.

Nabzıma verilen bir ceza, sen diye atmaya çalışan kalbim.

Pusuda harlayan şiirlerim, yetim bebekler savruluyor mısralarımda.

Kör bir şahit ağlayamaz mı sanırsın aşkına çektiğin mil ağrılarında?

Sicim gibi bir sağanakla bak yağıyor işte vicdanın ötelede.

Şimdi sensiz nefes aldığım tüm tik-takları ömrümden siliyorum.

Tecrit ettiğim bir cehennemle alevlerde yanarken niye soluk alayım ki?

Güzel sesiyle şiirime ses ve nefes veren Faruk Civelek Bey'e çok teşekkür ediyorum.

En derin sevgimle saygımla...

YASEMİN CANAN...

Dünyanın En Büyük Amatör Müzik Topluluđuna Sizde Katılın